

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 638. Honorii Pap. Annus 12. Heraclii Imp. Annus 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

ad eccle-
dia.

gna perhibetur reuolue discretione. Misericordiam elemosinarum, copiam tantum largitur egenis intulisse probatur, ac fide illum stomacho putillius inopum & artus descendere, & viscera conuolueri. Scribere reuolue quia quod scribendum fuit, quod ista operatiu pagina demonstrauit. Et ad monasterium reuolue memoratum, ultimo vi- ta sua tempore Leuitam fecit. Senex obiit. Decem & octo annis sa- crum regimen tenuit temporibus Sisebuti, Suintiliani, & exardii Sisenandii Regum. Beatus habitus fuit, qui post beatorum gloriam cae- lesti regni bona plenus sententia promeruit. De iusto autem eius successore ista mox addit:

XV.
IUSTINVS
DISC. TO-
LETANVS.

Iustus post Helladinum discipulus eius & successor innoxius illi est, vir habitu minimus corporis, ingenio vero mentis decorus atque sub- lita, ab infantia monachus ab Helladio ad virtutem monastica in- structionis assatum educatus pariter & instructus, in Agalensi mo- nasterio tertio post illum rector est factus, in Pontificatu autem mox illi successer indultus, vir ingenio acer, & eloquio sufficiens, magna spe profuturus, nisi haec ante longam vitam dies extulisset extre- ma. Scripsit ad Richilam Agalensem monasterij patrem epistolam de vita & sufficiunt prosecutione consuetudine, in qua pauciter agit, suscipit gregem relinquere penitus non debere. Exinde exactus an- nus tribus, tempore Sisenandii Regi obiit: qui Rex post hunc die nono decimo de sanctis abscipit hincque Ildefonsus de Archiepi- scopis Toletanis, qui vixerunt ante presentem annum & diem celebrati quinti Concilio Toletani, cui successer Iu- stus inter hunc repetit. Eugenius primo loco suscipitur, de quo ista idem habet Ildefonsus:

XVI.
EUGENIUS
EPISC. TO-
LETANVS.

Eugenius discipulus Helladij, collector & confors Iustij Pontifex post Iustum successer ab infantia monachus, ab Helladio cum Iusto pariter sacris in monasterio institutionibus eruditus. Hunc secum Helladinus ad monasterio tulit, ad Pontificatum trahitur: qui rursus ab eo clericatum institutus ordo, sedis eius post eum tertius rector accesser, & bonam merentem fecit, qui duobus discipulis, sanctisque filijs Ecclesie Dei hereditate uerum relinquere gubernandam. Idem Eugenius moribus incorruptis, graui, tam numero, statum, incremen- ta, decretaque curis rectorisque Lumarum tanta peritia nouit, ut considerationes dispositionis eius audierim in stuporem uertere, & inconsiderabilem doctrinam inducerent. Vixit in sacerdotio fere vltimis annis regnantibus Cuthila, Tulganis, & Cindasindi Regibus, hincque de Eugenio Ildefonsus.

XVII.
IOANNES
CAESAR-
AVGVST.
EPISC.

At non praeterat mentio de Braulione Caesaraugustano Episcopo, qui huic quinta Synodo Toletanae inter- fuit, sed primam de fratre ipsius & praedecessore Ioanne, de quo haec habet Ildefonsus eodem libello, de viris illu- stribus: Ioannes in Pontificatu Maximum sanctus Ecclesie Ce- saraugustanae sedem ascendit, primo pater monachorum, & ex hoc Praefat factus in regimine popularum, vir in sacris litteris eruditus, plus verbis inueniens quam scriptis, tam largus & hila- ris dato, quam hilaris etiam vultu. Vnctorem vero spiritus Dei, qua fovebatur inuictus, tam largitate numeris, quam ha- bitudine cultus adeo preferbat, ut & datum gratis commenda- ret, & non datum gratis excusaret. In Ecclesiasticis officijs quidam eleganter & sono & oratione composuit. Adnotauit inter has inquirenda Paschalis solemnitate tam subtilis & vtile ar- gumentum, ut lectori & breuitas conuicta, & veritas placat pa- scat. Duodecim annis tenuit sedem honoris adeptus vitam gau- dij, ad quam ambulant desiderabili voto: Subsistit in sacerdotio temporibus Sisebuti, & Suintiliani Regum. De Braulione au- tem ita:

XVIII.
BRAVLIO
EPISC. CA-
ESARAVG.

Braulio frater Ioannis in Caesaraugusta decedens, adeptus est locum, vir fides germanitate cunctis, ita non tantum ingenio mi- noratus. Clarus & iste habitus canonicus, & quosdam opuscula. Scripsit vitam Amiliani cuiusdam monachi, qui & memoriam huius & virtutem illius sancti veri suo tenore commendat pariter & illustrat. Habuit sacerdotium ferme viginti annis, quibus expleto, clausit vitam praesentis. Duxit in regimine temporibus Sise- nandii, Cuthila, Tulganis, & Cindasindi Regum.

XIX.
CONAN-
TIVS
EPISCOP. PA-
LENTI-
NVS.

Sed & prodendam elogium de Conantio Palentinae sedis Antistite, qui huic pariter Concilio praesens fuit at- que suscipit primus post Eugenium, de quo ista idem habet S. Ildefonsus: Conantius post Manulenum Ecclesie Pa- lentinae sedem adeptus est, vir tam ponderis mentis, quam habitudine speciei graui, communi eloquio sacundus & graui, officiorum Ec- clesiasticarum ordinibus intentus & promidus. Nam melioris so- ni multas nouerit edidit, orationum quoque libellum de omnium

deceat scripsit proprietate psalmodum. Vixit in Pontificatu an- plius triginta annis dignus habitus fuit ab ultimo tempore Vvictoria per tempora Gondemari, Sisebuti, Suintiliani, Sisenandii, & Cuthila Regum. haec de tempore eius sedis ex quibus cauillam habes, cur primus post Primatem in Synodo sedere, ut- que suscipit, nempe quod ceteris senior esset. Sed de his satis.

I E S V C H R I S T I

ANNVS 637.

HONORII PAP. HERACLIJ IMP. ANNUS 11. ANNUS 12.

Sequitur annus sexcentisimus trigessimus septimus, In- dictione decima, Orientalibus non secus ac praecedens infelix: nam à Sarraenis totius Orientis metropolis ciuitas capitur Antiochia, iam antea occupata reliqua parte Syriae, retentaque ab eis est vsque ad annum Domini mil- lesimum nonagesimum octauum. Quomodo autem hec acciderint, & quomodo consilium fuerit bene facere templis, alium vbique silentium. Plane his temporibus, quibus siue à Persis antea, siue ab Arabibus postea, idemque Mahometanis & Sarracenis capta siue nobilis- sima ciuitates Orientis Alexandria, Hierosolyma, & An- tiochia vna cum eisdem subditis regionibus, accidit, vix- ue habitatoribus in Occidentem commigrantibus, sine mercatoribus cum iisdem Gentilibus tuto veniantibus, siue aliis fidelibus Christianis id curantibus, complura sanctorum tum martyrum, tum confessorum corpora translata fuerint in Occidentem, atque in diuersa loca, siue Romae, siue Venetijs, vel alibi collocata. Roman- autem translata tunc fuisse venerandas reliquias Iugasti martyris Antiochia, constans fama, vetusque traditio po- tius, quam scripta significant: quod & patet dicendum de alijs pluribus sanctorum reliquijs, quas ex Orientem- uetas diuersa Occidentalis orbis loca custodiunt. Signi- dem Orientales vt haec largientur longissime abeant, qui potius in Occidentem ad urbem ipsam reuoluerent. S. Gregorio Iud perquirendas sanctorum reliquias venire conuoluerant.

Porro sancti Marci corpus longe post haec tempa transfert Venetijs contigit. Etenim qui ad finem saeculi huius ad ea peregrinatus est loca, haec de eiusdem sancti corpore tradidit, quae in libello de locis sanctis scripsit Beda his verbis, cum agit de ciuitate Alexan- drina:

A parte Aegypti urbem intrantibus, ad dexteram occurrit Ecclie- sia, in qua B. Euangelista Marcus repositus, cuius corpus in Occiden- tis parte eiusdem Ecclesie ante altare humanum est, memoria impo- sita de quadrato in mare facta haec ubi.

I E S V C H R I S T I

ANNVS 638.

HONORII PAP. HERACLIJ IMP. ANNUS 13. ANNUS 14.

Annus sequitur Domini sexcentisimus trigessimus octauus, Indictione vndecima: quo Honorius Papa vbi sedisset annos duodecim, menses quatuordecim tribus diebus, ex hac vita migravit quarto Idus Octobris. Ita est corrigendum, quod apud alios legitur, post octiduum duodecim & menses vndecim: idque ex Synodali bus Actis Romani Concilij sub Martino Papa, de quo agitur inferius. Apud Anastasium haec mita de eius aetate diuina- culum munificencia legantur: His temporibus sua multa be- na fecit. His eruditus clericum. Temporum sua remota synodali-

... in honorem beatorum Apostolorum Andrea & Bartholomaei, quod appellatur Honorii, ubi praedia & dona simul obtulit. Sed & multa alia fecit, quae enumerare longum est. Fecit autem ordinationes tres presbyteros, tres clericos, quatuordecim Episcopos per diversa loca octoginta unum. Quis sepultus est in basilica beati Petri sub die quarta Idus Octobris.

Fuit vero Honorius praeter eruditionem, qua pollebat, rerum Theologicarum, etiam poeticis excultus litteris. Extat a vicum eius epigramma de Ascensione Domini, & Apostolis eum diebus animi affectibus prosequentibus nisi forte quis illud magis tribuendum putaverit Venantio Fortunato, qui & Honorium dictum reperit. Sed restat nuper egregia antiquitatum monumenta de Honorio Papa prodant plane miranda, nempe ab ipso sublatum schisma Hiltianum, spatio annorum septuaginta inueteratum, ad quod demolendum frustra insudaverunt praedecessores Pontifices, praesertim vero sanctus Gregorius, ut pluribus est enarratum superius. Accipie igitur vateres tunc inditas ianua ipsi argenteis Inscriptionibus, quae integre, sed minusculo characteri leguntur in Tomo sexto Antiquae lectionis a Canisio collectae, ex parte vero tantum in Appendice antiquarum Inscriptionum:

*Lumine sed magno vibrare ianua cerno,
Astriferumq; polum indicat ipse nitens,
Terror & vultus servantum limina sacra,
Omnis in portis ora iocunda nitent.
Simons affectus fulgens praecidit vna,
Altera sed Pauli radiat orbis decens.
Aditus interior gaetherum astat opes,
Et depicta nitent cumulus ipsa suis.
Aureis in petala gemmarum clauduntur ordo,
Et superba regis blattica palla famum.
Sic quoq; conuncti servatur gloria rebus,
Et variata simul nexa natura manent.
Incluta cum opere ferricit famae perennis.
Indubitanter fide reddite cuncta vota,
Lex arcana Dei verbum sapientia lucis
Atq; cunctis splendentia imago patris
Ad nos descendit, nec vbi fuit ante recessit
Plenus homo in nostris & verus nascitur idem
Virgine ex vitro totus vrbig; Deus.
Discipulis praecpta dedit, Petrusq; beatum
Hos inter primus sancit & egregium.
Cuius in arbitrio caelum, terramq; reliquit
Pendere, vel potius claudere cumq; velit.
Nam sub mortigenae quidam iacere gelbina
Verberis confessi mentes, fide, opere
Infrata testatur possessa basilicis annis
Siquis & decus sibi sumate possidit.
Efferit ut impletum lacerantia voce canentis
Plinio captivus tam numerosa fuit.
Sed bonus Antistes, dux plebis Honorius armis
Reddidit Ecclesiae membra reuulsa suis,
Doctrinis monitisq; suis de sanctis hostis
Abstulit exaltis tam peritura modis.
At tuus argento Praesul constrictus opino
Ornavit q; fores Petre beate tibi.
Tu modo caelorum quae propter sanctorum alme
Fae tranquilla tui tempora cantia gregu.*

... in honorem beatorum Apostolorum Andrea & Bartholomaei, quod appellatur Honorii, ubi praedia & dona simul obtulit. Sed & multa alia fecit, quae enumerare longum est. Fecit autem ordinationes tres presbyteros, tres clericos, quatuordecim Episcopos per diversa loca octoginta unum. Quis sepultus est in basilica beati Petri sub die quarta Idus Octobris.

Fuit vero Honorius praeter eruditionem, qua pollebat, rerum Theologicarum, etiam poeticis excultus litteris. Extat a vicum eius epigramma de Ascensione Domini, & Apostolis eum diebus animi affectibus prosequentibus nisi forte quis illud magis tribuendum putaverit Venantio Fortunato, qui & Honorium dictum reperit. Sed restat nuper egregia antiquitatum monumenta de Honorio Papa prodant plane miranda, nempe ab ipso sublatum schisma Hiltianum, spatio annorum septuaginta inueteratum, ad quod demolendum frustra insudaverunt praedecessores Pontifices, praesertim vero sanctus Gregorius, ut pluribus est enarratum superius. Accipie igitur vateres tunc inditas ianua ipsi argenteis Inscriptionibus, quae integre, sed minusculo characteri leguntur in Tomo sexto Antiquae lectionis a Canisio collectae, ex parte vero tantum in Appendice antiquarum Inscriptionum:

*Lumine sed magno vibrare ianua cerno,
Astriferumq; polum indicat ipse nitens,
Terror & vultus servantum limina sacra,
Omnis in portis ora iocunda nitent.
Simons affectus fulgens praecidit vna,
Altera sed Pauli radiat orbis decens.
Aditus interior gaetherum astat opes,
Et depicta nitent cumulus ipsa suis.
Aureis in petala gemmarum clauduntur ordo,
Et superba regis blattica palla famum.
Sic quoq; conuncti servatur gloria rebus,
Et variata simul nexa natura manent.
Incluta cum opere ferricit famae perennis.
Indubitanter fide reddite cuncta vota,
Lex arcana Dei verbum sapientia lucis
Atq; cunctis splendentia imago patris
Ad nos descendit, nec vbi fuit ante recessit
Plenus homo in nostris & verus nascitur idem
Virgine ex vitro totus vrbig; Deus.
Discipulis praecpta dedit, Petrusq; beatum
Hos inter primus sancit & egregium.
Cuius in arbitrio caelum, terramq; reliquit
Pendere, vel potius claudere cumq; velit.
Nam sub mortigenae quidam iacere gelbina
Verberis confessi mentes, fide, opere
Infrata testatur possessa basilicis annis
Siquis & decus sibi sumate possidit.
Efferit ut impletum lacerantia voce canentis
Plinio captivus tam numerosa fuit.
Sed bonus Antistes, dux plebis Honorius armis
Reddidit Ecclesiae membra reuulsa suis,
Doctrinis monitisq; suis de sanctis hostis
Abstulit exaltis tam peritura modis.
At tuus argento Praesul constrictus opino
Ornavit q; fores Petre beate tibi.
Tu modo caelorum quae propter sanctorum alme
Fae tranquilla tui tempora cantia gregu.*

Hae & quae sequuntur de schismate Hiltiano, destructo per Honorium Papam, adeo antiqua atque germana monumenta testantur. Quod vero ab eius exordio vique ad finem numerentur anni septuaginta: manifestum est, id factum ab Honorio principio Pontificatus eius. Siquidem numerando ab anno Redemptoris quingentesimo quinquagesimo sexto, qui fuit secundus Pelagii Papae annus, quo ceptum est schisma, vique ad annum sexcentisimum vigesimum sextum, qui primus fuit Honorii Pontificatus, septuaginta intercursisse, repetes. sed & alia de eodem ibidem accipie,

Annal. Ital. Tom. 8.

... in honorem beatorum Apostolorum Andrea & Bartholomaei, quod appellatur Honorii, ubi praedia & dona simul obtulit. Sed & multa alia fecit, quae enumerare longum est. Fecit autem ordinationes tres presbyteros, tres clericos, quatuordecim Episcopos per diversa loca octoginta unum. Quis sepultus est in basilica beati Petri sub die quarta Idus Octobris.

Fuit vero Honorius praeter eruditionem, qua pollebat, rerum Theologicarum, etiam poeticis excultus litteris. Extat a vicum eius epigramma de Ascensione Domini, & Apostolis eum diebus animi affectibus prosequentibus nisi forte quis illud magis tribuendum putaverit Venantio Fortunato, qui & Honorium dictum reperit. Sed restat nuper egregia antiquitatum monumenta de Honorio Papa prodant plane miranda, nempe ab ipso sublatum schisma Hiltianum, spatio annorum septuaginta inueteratum, ad quod demolendum frustra insudaverunt praedecessores Pontifices, praesertim vero sanctus Gregorius, ut pluribus est enarratum superius. Accipie igitur vateres tunc inditas ianua ipsi argenteis Inscriptionibus, quae integre, sed minusculo characteri leguntur in Tomo sexto Antiquae lectionis a Canisio collectae, ex parte vero tantum in Appendice antiquarum Inscriptionum:

*Lumine sed magno vibrare ianua cerno,
Astriferumq; polum indicat ipse nitens,
Terror & vultus servantum limina sacra,
Omnis in portis ora iocunda nitent.
Simons affectus fulgens praecidit vna,
Altera sed Pauli radiat orbis decens.
Aditus interior gaetherum astat opes,
Et depicta nitent cumulus ipsa suis.
Aureis in petala gemmarum clauduntur ordo,
Et superba regis blattica palla famum.
Sic quoq; conuncti servatur gloria rebus,
Et variata simul nexa natura manent.
Incluta cum opere ferricit famae perennis.
Indubitanter fide reddite cuncta vota,
Lex arcana Dei verbum sapientia lucis
Atq; cunctis splendentia imago patris
Ad nos descendit, nec vbi fuit ante recessit
Plenus homo in nostris & verus nascitur idem
Virgine ex vitro totus vrbig; Deus.
Discipulis praecpta dedit, Petrusq; beatum
Hos inter primus sancit & egregium.
Cuius in arbitrio caelum, terramq; reliquit
Pendere, vel potius claudere cumq; velit.
Nam sub mortigenae quidam iacere gelbina
Verberis confessi mentes, fide, opere
Infrata testatur possessa basilicis annis
Siquis & decus sibi sumate possidit.
Efferit ut impletum lacerantia voce canentis
Plinio captivus tam numerosa fuit.
Sed bonus Antistes, dux plebis Honorius armis
Reddidit Ecclesiae membra reuulsa suis,
Doctrinis monitisq; suis de sanctis hostis
Abstulit exaltis tam peritura modis.
At tuus argento Praesul constrictus opino
Ornavit q; fores Petre beate tibi.
Tu modo caelorum quae propter sanctorum alme
Fae tranquilla tui tempora cantia gregu.*

Hae & quae sequuntur de schismate Hiltiano, destructo per Honorium Papam, adeo antiqua atque germana monumenta testantur. Quod vero ab eius exordio vique ad finem numerentur anni septuaginta: manifestum est, id factum ab Honorio principio Pontificatus eius. Siquidem numerando ab anno Redemptoris quingentesimo quinquagesimo sexto, qui fuit secundus Pelagii Papae annus, quo ceptum est schisma, vique ad annum sexcentisimum vigesimum sextum, qui primus fuit Honorii Pontificatus, septuaginta intercursisse, repetes. sed & alia de eodem ibidem accipie,

Annal. Ital. Tom. 8.

a Biblioth.
SS. Patrum
Tom. 8.
SVBLA.
TYM AB
HONORIO
PAP. SCHI
MA HI
STRIA
NYM.

b Antiq.
lect. tom. 6.
pag. 411.
Append.
antiq. Ita
ser pag.
1161. a. 1.

* eluditur

* cuncti

* ex quo
fuit c. 10

* Hiltia

c Antiq.
Inscrip. in
Append.
Pag. 116
Tom. 11.

Paporem magnam laudis praemia lastrant
 Quis sanctus Petri hac vice summa tenet
 Episcopi tantulo nam Praeful Honorio istu
 Cuius nomen nunc nomen honoris quae manet
 Sedis apostolice meritis nam iura gubernant
 Dispersi renecat optima lucra refert
 Vtq; sapax antio ducimo in carmine pollent
 Ad vitam pastor ducere nouit oues
 Histria nam dudum sauo sub schismate fessa
 Ad statum patrium reg, monente reuoluit
 Indaca gentis sub te est postula victa
 Sic vnum Dominum reddidit ouile pinam
 Attomtum patrie felere fici cura mouerat
 Oprata ut populus esset vbiq; quos
 Quere doctrina potens, quoni sacra et regula vita
 Postquam pariter sanxit habere decus
 Sanctilogus semper in te commenta magistri
 Emicere tui tanquam fecunda nimis
 Namq; Gregori tantu respicitur, nisi
 Duni sequeat cupio et meritaq; geris
 Aeterna laus Christo laqueante perennem
 Cum patribus sanctis posside lamq; diem
 His ego apostolice meritis tibi, carmina solui
 Quod patri eximio sum bonis ipse memer.

Hactenus de Honorio Pontifice epitaphium, & quidem
 eiusmodi, ut eubescere debeant; qui in ipsum matre
 vel audent. Etenim non solum sancti Gregorii fuit
 imitator, sed hac ex parte in reuocandis schismaticis
 plurimum Gregorius hie, qui peccetent, quod ipsi Gre-
 gorio fuit in concellum. Sed & accipe ex alio epitaphio
 insignem ad hoc opus ministrum adhibuit Thomam
 eo enim ad schismaticorum conuersionem vsus est Ho-
 norium

a. Tod. hb.
 aniq. lu.
 ser. in ap.
 pond. 2. 25.
 169. 11. 11.

Quis mihi tribuat ut stiam essent immensi
 Et licet in animo det locum vera dicenti
 Licet in lacrymis singulis veris a orumpant
 De te certioris tuis obsequia loquor
 Te generositas magister Christi parentum
 Te nuda acie Thomas monstrabat honestum
 Te cum virginibus ad inuicem obula vixit
 Te cumq; veritas ad vita vitam peruenit
 Tu casto labio pudica verba pronocbas
 Tu patiens iam par celo pro doctas
 Te semper sobriam te reuocabam modestum
 Te tribulantium vera consolatio verax
 * Error veteri diu agnoscis caeca
 Dissusam calidam reuam dum renoueret fudem
 Aspera viarum nunguidoligo mentium colles
 Calcani indeseffo glatinasiprudentis scissos, hactenus ibi.

* Euroce
 * calice

Commendant iusticie ista omnia Honorii Pontifi-
 catum, omni quidem ex parte laudatissimum. Ceterum
 quantum ad eisdem schismaticos pertinet, et si, vt audi-
 sti, per Honorium sunt ad Ecclesiam reuocati: tamen post-
 modum lapsi iterum, in eo permansere vsque ad Sergium
 Papam.

V.

Sed quae post Honorii Papae obitum secuta sint, videan-
 tur, atque in primis quae idem, qui supra Anastasius de
 eius vacatione sedis habet: Cessante, inquit, Episcopatu eius
 anno vno, mensibus septem diebus dilecti et septem, haec ipse. At
 non sic tamdiu vacasse dicitur sedes Honorii Romani
 Pontificis, vt non ante electus fuerit et is successor vrbis
 Episcopus, sed potius quod qui iam Romae canonice ce-
 lectas erat Senecianus, vrgentibus malis cum resisteret ipse
 consentite Imperatori, non fuit ab Imperatore vt inde
 tyannice fieri motis erat confirmatus, vt colliges ex ipso
 Anastasio, qui haec habet in eodem Seneciano Honorii
 succellore, vbi fuisse electus:

SEVERIN.
 PAPA.

VI.
 PERSICV-
 TIO IN EC-
 CLIA ROM.

Huius Severini temporibus densatum est Episcopium La-
 teranense a Mauritio Charitario, & Isaac Patrio, eodem-
 que Italiae Exarcho, cum adhuc electus esset Dominus Senecianus.
 Sed antequam venire Isaac Mauritius dolo ductus aduersus
 Ecclesiam Dei, consilio viuo cum quibusdam peruersis homini-
 bus, incitauerunt exercitum Romanum ducere: Quia nihil

prudens quod tanta pecunia congregata in Episcopio Lateranensi
 ab Honorio Papa, & miles ipse nihil exinde se habere habet, dum
 & roge vestra, quas domus Imperator vobis per vico mandatis illi
 sunt a sancto viro recondita. Eo vbi sunt paratu per dicitur
 illi ad incitandos milites ad depraedationem Lateranen-
 sis Episcopii.

Ceterum haud recens est exemplum, ex congesta sa-
 cra pecunia maxima damna templi illata esse. Prodiunt
 non facta litera, atque profane de templo Hierosoly-
 morum pluribus in locis, nimirum ob thesaurum in tem-
 plo reconditos complures Reges & Saepo Romanos fuisse
 ad illud depraedandum illectos. Ex quibus caetero
 facta fuit Ecclesia Dei, de qua sanctus Ambrosius in
 Roma, inquit, Ecclesia habet, non vt sit res, sed vt erogat, & alibi
 habeo ar aris: ar aris mei sunt pauperes: hinc nos congregat
 saurum.

Scimus tamen aliud interdum finitile prouocatum
 haud omnino improbandum, eo quod dicit Ecclesia
 stes de: vltor est sapientia cum diuitis, & magi praedi vrbibus
 solent: sunt enim potius sapientia, sic protog pecunia. Sed
 his Ecclesia caret, certum est, quod haud Dei vno patri-
 dio destituitur, homo diuitem magis concilium in pa-
 trocinium, cum humanis auxiliis destituta videtur
 enim inuitatur auro, licet auro bene vtriat. Pergit vero
 Anastasius:

Ho auditis exarserunt omnes aduersus Ecclesiam Dei, & re-
 runt omnes a munimo concitatis, omnes armati, qui manum suam
 in civitate Romana a piro vsque ad seueri in Episcopium Lateranen-
 se: & non potuerunt manu militari intrare, quia resistit eis
 quae erant cum sanctissimo desimo Seneciano. Tunc vultu Martini
 quia nihil poterant facere, dolo ducti fecit eis conuersionem
 intera Episcopium Lateranense, & fuit eis dextra. Post istam
 autem intravit Mauritius cum iudicibus, qui uerenti sunt tantum
 in concilio, & sigillatim omne vrbium Ecclesiam in vnum
 Episcopii, quae dicitur Christianissima Imperatoris sui & Cap-
 siles pro redemptione animarum suarum beato Petro apostolo
 hucere, vt pauperibus singulis temporibus, pro anima negoti-
 tur, seu propter redemptionem captiuorum. Episcopium enim
 Mauritius episcopus suus ad Isaacum Patrium, Rationem de
 quon actum est, quomodo ipse cum exercitu sigillatim omne vrbium
 Episcopii, & quia sine aliqua laesione omnium subsistentiam
 dicitur potuissent deponari.

Cumque haec verba cognouisset Isaac, venit in castra
 manam, & misit omnes primates Ecclesiae singulas per singulas
 later in exilium, vt non fuisset, qui resistere decessu dicitur. Per
 primates Ecclesiae haud alios intelligendos putamus, quae
 presbyteros & diaconos Cardinales, qui dignitate & or-
 dinate carceris antecellerent. Sed pergit Anastasius:
 Post dies aliquam diuressus est Isaac in Episcopium Lateranen-
 se, & fuit ibi dies octo, vt quodam omnium subsistentiam
 ventur. Eodem tempore direxerat ex parte ex parte
 stantiam in uentatem regiam ad Heraclium Imperatorem, & reuocauit
 dum in uentatem est sanctissimum Senecianum, & reuocauit in
 Rationem.

Haec autem cum tempore Seneciani accidisse legunt
 Anastasius, sequenti potius. Quam praesenti anno Italia
 putamus, quando scilicet nullum Romanum ab Heraclio
 edictum per fidem Senecianum cum omni clero et exercitu
 tus. Quomobrem in eam fortentiam pedibus et vrbium
 lumem Senecianum ne quaqua accepit ab Heraclio con-
 firmationem, eo quod eius edictum fuerit delectum. Sed
 de his anno sequenti.

Vidisti Graecorum odium in Romanam Ecclesiam
 & Heraclii haecum Imperatoris in eam animam in-
 sensum & auarum, vt non eubent Romana Imperato-
 cos Chilianus ex facilligio inuicem inuicem capite la-
 ctum, factus ipse particeps facere paxde qui aduersus
 etiammodi expilatores, gallatereque inuicem depra-
 rat vltor. Numquam hactenus aduersus Romanam Eccle-
 sianam sub Chilianis Principibus quid huiusmodi
 p. aumpum fuisse legitur, vt in eum nulli vrbium
 tabilibus presbyteris ac diaconis Cardinalibus, Impera-
 toris in g. ft. atus armata militia imperum fecerat in
 Patriarchum, & praedicate fuerit Ecclesiae

